

staaer det øvrige Folk som Arbeideren paa dens Domaine, dens Løn skal ud, lad det saa gaae, hvorledes det kan med dem, der skulle udrøde Lønnen. Jeg anseer det for nødvendigt og for en Pligt at forsøge endnu engang, om man ikke vil gaae denne Vej; saalænge man ikke gaaer den, er det min Overbeviisning, at vi bestandig ville blive under det gamle Tryk.

Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger om det interessante Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), ikke for at imødegaae hans Udvikling, men for at paavise, at han gaaer ud fra den gamle Betragtningssaaede af Embedsmændene, som har fundet Sted ligesaa Absolutismens Tid, og det er netop den, som jeg tror maa opgives. Den ærede Rigsdagsmand paaviste, hvorledes Enhver kan komme til en Alderdomsforsørgelse paa en lempelig Maaede, men han vil have det anvendt paa Embedsmændene som en Tvang. Dertil siger jeg: hvorfor skal man tvinge dem, der troe, at de i Grunden ere i Besiddelse af en langt større Indsigt og Forstandighed end hele den øvrige Befolkning, dem; paa hvis Opdragelse og Underviisning Staten anvender saa overordentlig store Midler i Forhold til, hvad den anvender paa de øvrige Statsborgere, hvorfor skal man tvinge dem til at være fornødtige, til at gjøre det, som enhver fornuftig Mand bør gjøre: sørge for, at han kan henleve sin Alderdom uden at falde Andre til Byrde og berøves sine borgerlige Rettigheder, altsaa tildeels ogsaa sin borgerlige Ære, gennem Forsørgelsen? Kan man dog ikke overlade det til Embedsmændene selv, om de ville sørge for deres Underhold i deres Alderdom, og er der nogen anden Betragtning, som ligger bag ved dette end den, jeg for nævnte, at man vil opretholde en vis Glans for Embedsstanden, som heller ikke maa fordunkles af dem, der gaae ud af deres Rækker? Det er min Overbeviisning, at det er dette, der ligger bagved. Under den Grundlovsbestemmelse, der nu hersker, indrømmer jeg meget gjerne, at man ikke kan blive fri for en vis Tvang i saa Henseende, men det er netop dette, jeg mener er det Uheldige ved

Stillingen, at det skal være en Fornødenhed at gjøre Embedsstanden, som troer at være den meest oplyste, umyndig overfor dens egne, vigtigste Forhold.

Jeg vil nu tillade mig at omtale det Lovforslag, som her særlig ligger for. Det er jo overordentlig rigtigt, at man har alle de Regler, som kunne anvendes paa alle Embedsmænd, samlede under Et, saaledes at man ikke skal komme i den uhyggelige Stilling, man undertiden har seet her, at der f. Ex. med Hensyn til visse Indtægters Pensionsberettigelse kan være forskellige Regler for de forskellige Embedsclasser. Det er jo Noget, som endnu maa være i frisk Minde her i Thinget, hvilke store Stridigheder der har været i saadanne Anledninger. Altsaa i den Henseende er jeg særdeles veltilfreds med det foreliggende Lovforslag, men paa Grund af den Stilling, hvori Folkethinget befinder sig derved, at det ikke har haft den fornødne Tid og Leilighed til at faae en tilstrækkelig Sagkundskab med Hensyn til Nødvendigheden af et vist Antal Embedsmænd i de forskellige Forvaltningsgrene, tror jeg, at der for os foreløbig kun er een Vej at gaae saalænge vi ved Regjeringens Mellemkomst ere berøvede Udgang til at skaffe os denne Sagkundskab; og det er den, at vi i det foreliggende Lovforslag optage almindelige Bestemmelser med Hensyn til Lønningstradenerne for de forskellige Classer af Embedsmænd. Naar man gjorde dette og derhos hvert Aar lod afsjøre paa Finantsloven, hvor stort Antallet af Embedsmænd af enhver Slags skulde være, saa havde man jo ogsaa i saa Henseende naaet den samme Fordeel, man iøvrigt vil naae ved den foreliggende Lov, nemlig at have lige Bestemmelser for de forskellige Forvaltningskredse. Jeg fastholder denne Anskuelse og skal forsøge paa gennem Vandringsforslag at gjøre den gjældende. — Jeg skal paa Grund af den Betragtningssaaede af Sagen, som jeg nu har antydet som min, aldeles ikke bestrætte mig med de øvrige Bestemmelser, som foreligge, idet jeg erkjender, at jeg efter den Kundskab til Sagen, jeg har kintnet erhverve mig leilighedsvis, ikke er istand til at see eller bedømme, om det Antal Embedsmænd, der er foreslaaet af Regjeringen, er det rette eller ikke. — I Forsatningslovens Be-